

[Øllgaard]

diecelement på en ganske anden måde, bl.a. på den måde, vi her foreslår, med ændringer af de 2 love, vi her behandler.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Jeg vil gerne svare hr. Øllgaard, der spurgte, hvad socialdemokratiet vil gøre, om vi vil afvise alt. Den nye regering startede med at foreslå, at kødkontrollen skulle hver landmand, der afleverede en gris for at få den slagtet, betale 4 kr. mere for, 15 kr. mere for at få slagtet et kreatur, og man skulle betale 1 kr. mere pr. kg smør og andre ting. Det synes vi ikke er god landsbrugspolitik, det vil vi gå imod.

Jeg har været positiv over for forslag her om efteruddannelse, betalt frihed til uddannelse. Det synes vi er godt og rigtigt. Vi går ind for det forslag. Vi vil heller ikke afvise alt, hvad der i øvrigt er foreslået, hvis det hænger sammen på en fornuftig måde, men det synes vi ikke rigtig det gør i øjeblikket.

Bjørn Poulsen (SF):

Jeg synes, der er stillet ret mange spørgsmål, som der ikke er kommet nogen som helst form for svar på. Jeg synes bl.a., at hr. Bjørn Westh stillede et meget interessant spørgsmål, nemlig spørgsmålet om realrenten. Hvad sker der? Den vil jo stige, hvis det lykkes at få inflationen sat ned, uanset hvad man gør.

Så vil jeg også gerne have lov til at spørge: er det meningen, at regeringens økonomiske politik skal redde sølvbryllupslandmændene? Det er bare et spørgsmål. Man må da have en idé om, hvad man vil gøre ved dem, eller skal de bare sejle deres egen sø? Er man stadig væk så stor tilhænger af de liberale løsninger, at man siger: dem lader vi bare sejle? Jeg synes ærlig talt, at man her springer over, hvor gærdet er lavest, og så er det landmændene, der snubler. Det forbyrser mig i og for sig ikke ud fra den politik, vi hidtil har set fra denne regerings side, jeg synes bare, det er synd for dem, det går ud over. Det er trods alt et ret væsentligt erhverv.

Og lad mig så slutte af med at spørge: hvad er det for en rente, som kan gøre, at vores omkostninger falder, så vi kan konkurrere med udlandet? Hvornår har vi haft en

rente, der har været nede på samme niveau som i de lande, vi konkurrerer med? I gamle dage betød det ikke så forfærdelig meget, for da investerede vi ikke ret meget, men i dag, hvor vores kapitalforbrug er enormt i landbruget, betyder selv små renteforskelle uhyggelig meget. Men det skal man måske også klare med lidt liberale løsninger? Så siger jeg arme danske landbrug!

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til landbrugs- og fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 19:

Forslag til folketingsbeslutning om beskattning af private pensionsordninger.

Af Waldorff (VS) og Wilhjelmsen (VS).
(Fremsat 11/11 82).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Ved det beslutningsforslag, der er fremsat her, opfordrer venstresocialisterne regeringen til at ændre lovgivningen om private pensionsordninger og kapitalforsikringer. Forslaget er en gentagelse af det beslutningsforslag, venstresocialisterne fremsatte i februar måned i år, og det går ligesom tidligere ud på, at skattefritagelsen for indbetalinger til private forsikringer og pensionsordninger og for renter og bonustilskrivninger skal ophæves, og at der skal betales en engangsskat af de midler, der allerede er opsamlet. Udbetalingerne fra ordningerne skal så til gengæld være skattefri.

[Ministeren for skatter og afgifter]

Folketinget behandlede for en uge siden regeringens lovforslag om en midlertidig formueafgift af visse pensionskapitaler m.v. Jeg udtalte i den forbindelse – det står i Folketingsstidende 1982–83 sp. 1975 – at kombinationen af høj rente, inflation og ekstremt høje skatter og dermed forbundne høje skattefradrag rummer nogle alvorlige problemer såvel for samfundsökonomien som for samfundets pensionister og samfundets erhvervsaktive.

Regeringen angav ved den tidligere debat, hvorledes problemet skal angribes. Det må heraf klart fremgå, at regeringen lige så lidt som den forrige regering kan gå ind for det fremsatte forslag, der vil være ensbetydende med, at al skattebegünstiget opsparing med ét slag afskaffes, hvilket vil få katastrofale følger for den private opsparing i landet.

Tastesen (S):

Vi har nu fra VS fået det tredje bud i denne folketingsssamling på, hvordan vi skal beskatte pensionsopsparingen. Forslaget indeholder nogle tanker, som vi i socialdemokratiet et vist stykke af vejen kan have sympati for, men vi mener, at den konklusion, vi selv er kommet til med vort beslutningsforslag, er den, der svarer til det, vi i øjeblikket har brug for, nemlig en realrentebeskatning.

Man foreslår fra VS' side, at indbetalinger fremover ikke skal kunne fratrækkes i indkomsten. Det kan vi ikke acceptere, men vi vil gerne være med til en begrænsning, og jeg vil her henvise til vores forslag om en skatterefom, hvori vi har nogle tanker om visse begrænsninger.

Med hensyn til beskatning af tilskrivningerne fremover svarer det jo til et forslag, vi har liggende, men i modsætning til VS har vi valgt at beskatte selve værdien ud over inflationstakten. Vi har altså ikke ønsket at gå ind for en reel beskatning af hele tilvæksten.

Med hensyn til en engangsskat har vi jo regeringens forslag liggende på bordet om en engangsskat for en 2 års periode. Det er måske noget andet og mere, VS har tænkt sig i denne forbindelse, men i socialdemokratiet tæller vi mandater. Visse ting tyder på, at vi ikke kommer ret langt ved at lægge socialdemokratiets og VS' mandater sammen, når vi skal lave pensionsreform, men hvis vi tæller regeringens og socialdemokratiets mandater

sammen, kan vi komme et stykke vej, så kan vi faktisk blive mange. Endnu mangler vi svar fra regeringen på vort tilbud om i givet fald at sikre en indtægt i 1983, mod at regeringspartierne går med til en løbende realrentebeskatning fra 1984 og fremover. Jeg gør mig ikke håb om, at ministeren har svar på dette spørgsmål i dag, men skulle det være tilfældet, ville det da være godt.

Gammelgaard (KF):

Det er VS' mål at begrænse den private pensionsopsparing. Det er ikke det konservative folkepartis mål. Derfor kan vi heller ikke gå ind for fjernelsen af fradragsretten for indbetalinger, for en løbende beskatning af rente- og bonustilskrivningen eller for en engangsskat på de allerede opsparede midler, således som VS foreslår det.

Jeg har under den debat, som blev ført her i folketinget for en uge siden, givet udtryk for mit partis principielle synspunkter omkring hele dette spørgsmål og kan i øvrigt henvise til de betragtninger, skatteministeren er kommet med i dag. Jeg skal kun tilføje, at når VS siger, at pensionsordningerne indebærer en omfordeling til fordel for de bedrestillede, kunne man få den opfattelse, at den private pensionsopsparing er noget, som kun de få deltager i, man det er ikke rigtigt. Det er en meget stor del af den danske befolkning, der sparer op til deres alderdom.

Således bør det også fortsat være, og derfor afviser det konservative folkeparti det foreliggende forslag.

Anders Poulsen (V):

Med dette beslutningsforslag retter VS et angreb på den private pensionsopsparing – jeg kunne næsten sige naturligvis – og i bemærkningerne til beslutningsforslaget skriver VS også meget tydeligt, at pensionsopsparingerne bør ske i kollektiv form. Med disse synspunkter og i øvrigt med de forslag, VS her stiller om, at der ikke skal være fradragsret for alle fremtidige indbetalinger, og at der skal ske straksbeskatning af alle renter og bonustilvækster i ordningerne, må jeg sige, at VS har placeret sig langt bag af dansen i den standende politiske diskussion om pensionsordningerne. Det finder jeg sådan set meget naturligt både set i forhold til dette forslag

[Anders Poulsen]

og også set i forhold til VS' politiske placering i det hele taget.

Med disse bemærkninger kan jeg på venstres vegne afvise det fremsatte beslutningsforslag.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Vi hører jo meget om disse frygtelige angreb, som ikke mindst VS retter mod disse pensionsopsparinger, men regeringen er jo også ved at rette nogle angreb på pensionsordningerne.

Der lød knap så høje røster fra borgerligt hold, da det var de offentligt ansattes pensioner, det gik ud over med hensyn til taktregulering, dyrtidsregulering osv.

Da gjorde det ikke så meget, at der blev rettet angreb mod pensionsordninger, men nu er det lige pludselig meget slemt, fordi det nu er private pensionsopsparinger.

Jeg synes, det er meget godt og et i øvrigt meget logisk forslag, VS er kommet med. Der kan måske være nogle praktiske problemer i det, men det er jo noget af det, man har udvalgsarbejdet til at afklare.

Et af de praktiske problemer er måske, at man flytter meget store beløb på meget kort tid. Jeg kan ikke overskue, hvilke udviklede ting det vil betyde på de markeder, der er på disse områder, med de papirer, der skal købes og sælges, hvilken indflydelse det vil få, men det er vel noget af det, man kan snakke om. Man kan måske tale om en afdragsordning fra pensionskassernes side, men ellers synes jeg, det er meget udmærket, at det skal foregå på én gang, i stedet for at det er problemer, man skal have mange år fremover.

Der er måske også et problem med de offentligt ansatte. Hvis de private ikke må trække det fra, der indsættes på pensionsopsparing, hvad så med de offentligt ansatte, som jo har det i overenskomsten, og hvor det bliver indbetalt af det offentlige? Skal de så forhøjes i skat i forhold til dette forslag? Jeg regner med, at det med renten går fuldstændig uden om offentligt ansatte, da der jo ikke er tale om kasser dér, men selve indbetalings- og udbetalingsituationen kan måske afføde nogle problemer.

Ellers er jeg meget enig i, at det er den almindelige folkepension, man skal satse på, og som man skal sørge for bliver så god, at vi ikke behøver disse pensionsopsparinger.

Så siger hr. Gammelgaard, at dette ikke er noget, der er til fordel for de rige og velbærgede, for mange har sådan en pensionsopsparing. Det er der også mange der har, hr. Gammelgaard, men der er bare den forskel, at det er de rige, der har mest ud af den, fordi det er dem, der har den høje trækprocent, og derfor er det dem, der får flest skatte kroner tilbage ved at tegne disse pensionsopsparinger, så vel er det da til fordel for de rige, ingen tvivl om det.

Jeg synes som sagt, det er et udmærket og logisk forslag.

Glistrup (FP):

Fremskridtspartiet er enig med hr. Tastens i, at det ville være godt, hvis regeringen nu i dag ville give et svar på socialdemokratiets frieri til regeringen vedrørende pensionsskatten, vel at mærke, hvis svaret blev et nej, sådan at vi kunne få fred og ro til at flette vore julehjerter i stedet for at skulle beskæftige os med alle de bilag oppe i skatteudvalget om denne sag. Men hvis der ikke kan komme en ganske klar kurv på hr. Tastensens frieri, må regeringen gerne få lov til at bruge det gustne overlæg noget længere.

Den sag, vi diskuterer, havde vi også lejlighed til at drøfte her for blot 8 måneder og 1 uge siden, og da havde jeg på fremskridtspartiets vegne lejlighed til nøje at begrunde, hvorfor vi vil stemme nej til venstresocialisternes forslag. Og da vi ikke hører til dem, der sådan skifter standpunkt, kan jeg nu bare henvise til det, jeg sagde hin 23. marts, da diskussionen i øvrigt noget mere end af venstresocialisternes forslag blev præget af trekanten hr. Gammelgaard, hr. Fogh Rasmussen og fru Bente Juncker, som jo var meget ivrige efter at fastslå, hvordan det nærmest ville være en helligbrøde i stil med at fornærme dronningen overhovedet at ville tage en tøre fra denne pensionsopsparing.

Det tør nok siges, at man var meget, meget højt oppe ved den lejlighed med hensyn til det forfærdelige i overhovedet under nogen som helst forudsætninger at forgribe sig på noget af det mest centrale for den danske samfundsøkonomi, nemlig pensionsopsparingen, og da må vi altså konstatere, at medens vi andre bare kan henholde os til måske at være lidt kedelige, fordi vi siger det samme i november, som vi sagde i marts, er der sket

[Glistrup]

ting og sager for de tre eksemplarer af homo sapiens på væsentlig kortere tid, end den menneskelige drægtighed ellers plejer at vare. Det tør nok siges, at de har barslet med noget helt, helt anderledes end det, de lagde op til ved vor diskussion hin forårsjævndøgnsdag, var det jo næsten, men sådan sker der jo så meget her i tilværelsen.

Lad os håbe, at vanskabningen er forsvundet igen, før vi når frem til næste forårsjævndøgn, sådan at alle de tre modeller, vi nu har at slås om – den ene hæsligere end den anden – på pensionsskatteområdet, kan blive udryddet i løbet af de kommende måneder.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg kan være enig i, at det var meget rart, om skatteministeren kunne svare på i dag, om der kan blive aftalt denne handel mellem socialdemokratiet og skatteministeren. Vi har jo ganske overordentlig mange spørgsmål omkring regeringens forslag i skatteudvalget, jeg formoder, vi snart kommer op på hundrede, og det bliver jo ikke mindre af, at der kommer et nyt forslag til. Så kommer der endnu flere spørgsmål frem.

Om selve forslaget er der blevet sagt, at det er logisk bygget op. Jeg ved ikke, hvor logisk det er. Der er selvfølgelig nogen sammenhæng i det.

I øjeblikket er det sådan, at indbetalingerne giver ret til fradrag; til gengæld skal udbetalingerne beskattes. VS mener, det skal være omvendt. For indbetalingerne skal der ikke være fradrag; til gengæld skal der heller ikke betales skat af udbetalingerne. I så henseende er der selvfølgelig logik og sammenhæng.

Jeg vil gerne sige, at vi kan ikke støtte det. Vi tror, det er en god idé, at man afstår fra et øjeblikkeligt forbrug og til gengæld forventer at få et større forbrug senere. Man må huske, hvad jeg også sagde i forbindelse med regeringens forslag om en formuebeskatning af pensionskasser m.m., at her er der tale om opsparing. VS erkender det for så vidt, idet de siger i bemærkningerne side 4, første og anden spalte, at mange lønarbejdere ikke vil have lyst til at opretholde deres pensionsordninger, og at man forventer fra VS' side, at mange vil vende sig stærkt imod det. Ja, hvis vi ødelægger pensionsopsparing, vil vi ikke

have penge at bygge boliger for, det er jo den grove virkelighed.

Den del af VS-forslaget, der er rimelighed i, er punkt 2, at man skal beskatte rente- og bonustilskrivningerne, men rigtignok kun sådan – som jeg har haft lejlighed til at sige det adskillige gange, og jeg bliver nødt til at sige det igen, uden at jeg håber, den socialdemokratiske ordfører eksploderer – som det lykkedes at overbevise socialdemokratiet om i sommerens løb, nemlig at det, man skal koncentrere sig om, når man beskatter rentetilskrivningen, naturligvis er realrenten. Jeg tror ikke, socialdemokratiet er nået til vejs ende med de nødvendige erkendelser. Det er naturligvis nødvendigt, at man har en så stor realrente i behold, at man kan give rimelige pensioner, og rimelige pensioner forudsætter en realrente på ca. 3½ pct. En så lang erfaring som fra 1819 til 1978, altså næsten 160 år, viser, at det skal være ca. 3½ pct., men det tager VS' forslag overhovedet ikke hensyn til. Det er klart, at man vil ødelægge en meget væsentlig og værdifuld opsparing i dette land. At man så vender op og ned på forholdene, stryger fradragsretten og til gengæld indfører »fri for skat« i stedet for som nu, hvor man har fradragsret og skattebetaling ved udbetaling, giver ikke nok til, at der er nogen grund til at tage dette forslag meget alvorligt.

Der er lige en enkelt bemærkning, jeg ikke kan undlade at komme med til de konservative. Det var betryggende, at den konservative ordfører kunne konstatere heroppe, at det ikke er det konservative folkepartis mål at begrænse den private pensionsopsparing. Efter det forslag, som det konservative folkeparti nu støtter, kunne man godt komme i tvivl.

Wilhelm (VS):

Bortset fra SFs ordfører har jeg vist ikke meget at takke for undtagen god ro og orden.

Jeg synes, det er absurd, at levevilkårene skal ændres så katastrofalt, som det sker i vores samfund, når man går fra erhvervsaktivitet til en af de ikke-erhvervsaktive perioder. Vi har jo det problem i begge ender. Både når man ligger før den erhvervsaktive periode, og når man ligger efter, er man nærmest et socialt tilfælde. Der sker et drastisk fald i

[Wilhelm]

levestandard, den rasler sædvanligvis ned til omkring $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{2}$. Vores svar på det er det pensionsreformforslag og det forslag om uddannelsesløn, vi tidligere har fremsat, men som vi ikke har taget med i denne sammenhæng, fordi vores pensionsbeskatningsforslag selvfølgelig især nu skal gå ind i debatten om, hvordan vi beskatter disse store kapitaler, der er hobet op.

Vi synes med andre ord, det er helt rigtigt at lave en fordeling af livsindkomsten over livsforløbet, og her lader dette samfund meget tilbage at ønske. Man kunne gøre det samfundsmæssigt, og det finder vi egentlig er den bedste løsning, men vi har heller ikke noget imod, at folk selv – det kan være individuelt eller kollektivt gennem opsparring til pensionsformål – udjævner deres livsindkomst. Lad det være slået fast, som vi også gør det meget kraftigt i bemærkningerne. Men det skal ikke ske ved en skattemæssig favorisering, som øger fordringerne til det mangedobbelte, og som indebærer en asocial fordelingspolitisk virkning de forskellige befolkningsgrupper imellem. Det er det, der sker, uanset, som hr. Gammelgaard påpegede, at det er mange grupper, der har disse ordninger. Der sker en asocial omfordeling, fordi disse ordninger har helt forskellige beløbsstørrelser.

For 5-6 år siden – lad det være en kommentar til hr. Anders Poulsen, der mente, at VS var gået bag af dansen, jeg synes, der er noget, der tyder på, at vi er forud for dansen – for 5-6 år siden var vi ret alene med overhovedet at påpege problemet med disse kolossale pensionsopsparinger. Nu derimod erkender alle, at det ikke kan fortsætte uændret med disse privilegier, og så rejser spørgsmålet sig: hvordan griber vi ind? Her synes jeg, man må skelne væsentligt – selv om det nu er skatteordførere og ikke socialpolitiske ordførere, der sidder her – mellem lapperi og panikordninger på den ene side og så ordninger, der også indeholder elementer af en langsigtet pensionspolitik, på den anden side.

Det, vi foreslår, er også foreslået ud fra en idé om en langsigtet pensionspolitik, og det er jo ganske enkelt, som nogle har refereret, at pensionsopsparingen kan fortsætte, også den private, men uden disse skattemæssige privilegier, som andre kommer til at betale.

Det hidtidige forløb, både hvad angår indbetalinger, og hvad angår rentetilskrivninger, vil vi godtage på de vilkår, der – selv om det har været imod vores ønske – har eksisteret på det tidspunkt, da folk fik disse ordninger.

Hvis vi sammenligner med regeringens forslag, synes jeg, der er nogle vigtige principielle ting at drage frem. Regeringens forslag medfører en ulige behandling af formuer, afhængigt af anbringelsesformålet. Man giver forskellig behandling af formuer anbragt i hus, i pensionsordninger, i værdipapirer, i produktionsredskaber osv. VS' forslag er neutralt over for disse anbringelser. Regeringens forslag diskriminerer over for aktiv kapitalanbringelse fra kassernes side. VS' forslag er neutralt over for, hvordan man anbringer midlerne fra kasserne. Regeringens forslag indebærer en dobbeltbeskatning; det gør i øvrigt også socialdemokratiets forslag. VS' forslag har ikke skyggen af dobbeltbeskatning i sig. Regeringens forslag ændrer de vilkår, man har haft, med tilbagevirkende kraft, idet der jo ikke var forudsat beskatning på de allerede gennemførte pensionsopsparinger. VS' forslag laver ikke noget som helst med tilbagevirkende kraft.

Op det samlede resultat, hvis vi ser statsfinansiel på det: regeringens forslag indbringer 4-6 mia kr. om året. VS' forslag indbringer omkring et par og tyve milliarder kroner om året. Regeringens forslag giver ikke nogen ret til at træde ud af deres ordninger, til trods for at man ændrer vilkårene. Socialdemokratiets forslag giver heller ikke sådan en ret til at træde ud af ordningerne, til trods for at de har været overenskomstforhandlet og man ændrer vilkårene. VS' forslag bygger på, at de overenskomstmæssigt bundne opsparinger, som dette også repræsenterer, selvfølgelig må medføre, når vi nu ændrer for fremtiden, en kollektiv ret til at træde ud af ordningerne.

Når dette forslag kan indbringe et sådant kæmpebeløb, som burde få det til at indtage en central plads i diskussionen – og ingen har kunnet bestride, at det faktisk er det beløb, vi angiver i bemærkningerne, det drejer sig om – er årsagen ikke et eller andet fikum-dik, men ganske enkelt, at der er en kæmpeforskel på at beskatte før og beskatte efter, på at lave en løbende beskatning og først at lave en beskatning – med samme skatteprocent i øvrigt – efter at akkumuleringen har

[Wihjelm]

fået lov at foregå gennem mange år, og da er det jo især de løbende rentetilskrivninger, der giver en kolossal forskel.

Jeg nævnte forleden under debatten om regeringens forslag et enkelt regnestykke på dette.

Tager vi en effektiv forrentning på 20 pct. i en årrække, og kigger vi på første års indbetaling til en sådan pensionsordning, der løber i 40 år, vil beløbet med samme skatteprocent i de to systemer være blevet 27 gange så stort, hvis man lader det akkumulere uden beskatning og venter med beskatningen til allersidst, i forhold til hvad det ville blive, hvis man beskattede ligesom ved almindelige bankbogsopsparinger og sparekassebogsopsparinger, altså foretog løbende beskatning af de indkomster, folk faktisk har her – 27 gange så stort. Det siger noget om, hvor hult argumentet med den opsparing, vi slår i stykker, er. Den opsparing, vi slår i stykker, er reelt kun – hvis vi nu tager dette første års beløb under de renteforudsætninger, jeg nævnte – $\frac{1}{27}$ af det beløb, der står der til sidst. De andre ting er ikke den pågældende kontohavers opsparing, hverken direkte eller indirekte. Det er nogle fordringer, han har fået på resten af samfundet i kraft af disse skattefritagelser.

Jeg har nogle få bemærkninger til skatteministeren og ordførerne, og ellers har vi jo mulighed for at gennemgå dette grundigere i skatte- og afgiftsudvalget i morgen tidlig.

Skatteministeren sagde, at det ville få katastrofale følger for den private opsparing. Som jeg nævnte med mit eksempel, som selvfølgelig er hårdt trukket op, fordi jeg kun nævner det første af de 40 år og det derfor får en meget høj effekt – men alligevel, tendensen er jo den samme for hele perioden – er det jo ikke rigtigt, at ret mange af disse penge er privat opsparing. Det allermeste af det er faktisk skatteydertilskud fra andre skatteydere, og det kunne vi lige så godt bruge til en kollektiv samfundsmæssig ordning og så få en ordentlig pensionsordning, der omfattede alle, ud af det.

Dertil kommer, at jeg ikke er tilhænger af skatteministerens ideer om aktiesparefonde; der er vel grænser for, hvor meget man kan få folk til at spare op. Man kan få dem til at flytte rundt på det, men man kan vel ikke få dem til at spare det tredobbelte op, bare fordi man laver endnu flere fiduser. Hvis skatte-

ministeren vil målrette en opsparing, kan han jo gøre det med sine aktiesparefonde – han får ikke vores støtte – men der er jo ikke noget i sig selv i, at man nødvendigvis fuldstændig ødelægger en opsparing, fordi man fjerner en fuldstændig urimelig og umålrettet opsparing, som er så skattefavoriseret, som denne er. Man kan jo sikre den opsparing på andre måder, der måske er mere målrettede, mere beskæftigelsesskabende osv.

Hr. Tastesen sidestillede vores engangsskat med regeringens. Det er jo ikke rigtigt. Regeringens engangsskat er led i en dobbeltbeskatning, den kommer som en ekstra ting. Vores er kun indført for at få skattemellemværendet afgjort én gang for alle og skal kun omfatte det beløb, som folk alligevel skyldte i skat, hvis de skulle efterbeskattes.

Hr. Gammelgaard talte om den omfordeling til fordel for de bedrestillede, som vi snakker om i bemærkningerne, og sagde, at det ikke var rigtigt. Jeg har allerede kommenteret det, men jeg kunne også henvise hr. Gammelgaard til, hvad hans partifælle hr. Collet sagde ved forrige forslag, der var til behandling. Han havde en meget udmærket bemærkning, som jeg vil anbefale hr. Gammelgaard at finde frem, når fortrykket kommer. Han sagde nemlig, at det, der er asocialt ved sådan nogle ordninger, er, at når de kører på fradragssystemet, bliver de meget, meget asociale, fordi disse fradrag i sig selv har en asocial virkning. Det var i tilfælde, hvor der var mennesker, der slet ikke kunne bruge fradragene. Det er der naturligvis ikke tale om her, men alligevel er konstateringen fuldstændig rigtig; her burde hr. Gammelgaard måske gå lidt i lære hos hr. Collet.

Fru Marianne Bentsen-Pedersen havde et par praktiske problemer, og dem kan vi jo også drøfte, men jeg vil dog godt sige vedrørende flytning af det meget store beløb på én gang, at det er jo kun engangsskatten, det drejer sig om. Det er også et stort beløb, men de ligger jo med disse værdipapirer, de ligger med finansminister Christophersens guldrandede statsobligationer og gældsbeviser, og der skal såmænd ikke ske andet, end at man tager en trækvogn og flytter de papirer tilbage til finansministeriet, eller hvor man nu har udstedt dem, så kan man destruere dem, og så er statsgælden fra den ene dag til den anden mindsket med dette beløb på 30–40 mia kr. Der sker ikke noget på kapitalmarkedet

[Wihjelm]

af den grund. Folk skal bare aflevere de papirer, der svarer til engangsskatten, og så slipper man for renteudgifterne i al fremtid. Det er såmænd meget enkelt.

Hvad så med de offentligt ansatte, sagde fru Marianne Bentsen-Pedersen. Ja, tjenestemændene er ikke omfattet af det system, som vi foreslår, men hvis det drejer sig om de overenskomstansatte, har vi gjort opmærksom på, at vi mener, denne skat, både den løbende og engangsafgiften, må trækkes af kontoen og selvfølgelig ikke ved ekstratræk i deres løn, og vi mener i øvrigt, at de skal have lov til kollektivt at træde ud af ordningerne, hvis det er overenskomstmæssige ordninger.

Som sagt kan vi fra i morgen tidlig få lejlighed til at drøfte de problemer, der måtte være, nærmere i skatteudvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Anden næstformand (Mette Madsen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Socialudvalget (30/11 82):

Udtræder: Anna-Lise Frølich (RV)

Ny stedf.: Dræbye (RV)

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 1. december 1982, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Mødet hævet kl. 18.40
